

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. J. N. E.**, X. 42, IČO: X., proti žalovanému: **M. G., s. r. o.**, P. 4, X., IČO: X., o zaplatenie 4 051,02 Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 7 Cb 27/08, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43 Cob 21/2009-110 zo dňa 18. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zo dňa 18. marca 2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu vo Zvolene č. k. 7 Cb 27/08-92 zo dňa 15. decembra 2008. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd uznesením neustanovil žalobcovi zástupcu z radov advokátov. V konaní bolo žalobcovi priznané čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov, a to vo výške 50%. Zároveň bol žalobca upozornený, že zostávajúcu časť súdneho poplatku, t. j. 3 660 Sk, čo predstavuje 50% súdneho poplatku v tejto veci je povinný zaplatiť v zmysle výzvy prvostupňového súdu, v opačnom prípade konanie zastaví. Nakoľko žalobca súdny poplatok za podanú žalobu nezaplatil, súd konanie v tejto veci zastavil uznesením č. k. 7 Cb 27/08-79 zo dňa 6. októbra 2008.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu na odvolanie žalobcu proti zastaveniu konania, uznesením č. k. 43 Cob 20/2009 zo dňa 5. februára 2009 toto uznesenie potvrdil, ako vecne

správne a toto uznesenie nadobudlo dňa 2. marca 2009 právoplatnosť a vykonateľnosť. Krajský súd, ako súd odvolací vo svojom odôvodnení predmetného – napadnutého rozhodnutia uviedol, že nakoľko bolo konanie v tejto veci právoplatne skončené, nie je už možné, ale ani potrebné postupovať podľa § 30 O.s.p. a ustanoviť žalobcovi pre toto konanie zástupcu z radov advokátov. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie dňa 20. mája 2009. Uviedol, že konajúca predsedníčka senátu nie je schopná posúdiť skutočný stav danej veci. Tvrdí, že mu boli porušené ústavné práva, a že konaním súdu bol diskriminovaný. Uvádza, že súd vôbec nerešpektoval, že je invalidný dôchodca a jeho rodina je uznaná ako sociálny prípad v hmotnej núdzi. Z tohto dôvodu nemohol zaplatiť súdny poplatok. Tvrdí, že plne spĺňa predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupu z radov advokátov. Preto ho súd diskriminuje a sťažuje mu vymožitelnosť práva. Ani jeden súd neskúmal podstatu veci prípadu. Podozrieva súdy, že sa dohodli, aby celý prípad bol zlikvidovaný. Ako dôvod prípustnosti uvádza, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a že mu bola znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu O.s.p. priznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, kde otázku prípustnosti dovolania rieši ustanovenie § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného možno vyvodit' záver, že proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd nevyslovil vo svojom uznesení prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné. V predmetnej veci sa tiež nejedná ani o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ani o uznanie cudzieho rozhodnutia, resp. o jeho vyhlásenie vykonateľnosti na území Slovenskej republiky.

V zmysle ust. § 237 O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzenými v tomto ustanovení. Dovolací súd tieto dôvody skúmal ex offio, či je daná prípustnosť dovolania z týchto dôvodov, pričom však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Napadnuté uznesenie bolo vydané v súlade s procesným predpisom a nemožno ho považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. V spornom prípade preto nebola splnená podmienka, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ako to vyžaduje § 241 ods. 1 O.s.p. Keďže dovolanie je zjavne neprípustné a dovolateľ v dovolacom konaní nemohol mať úspech, dovolací súd preto o dovolaní rozhodol napriek tomu, že dovolateľ nebol zastúpený advokátom. Zrejmu bezúspešnosť dovolania by nebolo možné napraviť ani, keby bol dovolateľ kvalifikovane v dovolacom konaní zastúpený.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.